

“मीठे बच्चे— यो सच्चा-सच्चा सत्यको सङ्ग हो माथि चढ्ने । तिमी अहिले सत्य बाबाको सङ्गमा आएका छौ त्यसैले भूटो सङ्गमा कहिल्यै नजाऊ ।”

प्रश्नः— तिमी बच्चाहरूको बुद्धि कुन आधारमा सधैं बेहदमा टिकिरहन्छ ?

उत्तरः— बुद्धिमा स्वदर्शनचक्र घुम्दै रहोस्, जुन कुरा ड्रामामा चलिरहेको छ, यो सबै निश्चित छ । सेकेण्डको पनि फरक पर्न सक्दैन । विश्वको इतिहास भूगोल दोहोरिनु छ । यो कुरा बुद्धिमा राम्रोसँग आयो भने बेहदमा टिक्न सक्छौ । बेहदमा टिक्नको लागि ध्यानमा रहोस्— अब विनाश हुनु छ, हामीले फर्केर घर जानु छ, पावन बनेर नै हामी घर जानेछौं ।

ओम् शान्ति । मीठा-प्यारा रूहानी बच्चाहरूप्रति रूहानी बाबा बसेर सम्भाउनुहुन्छ । जो बेसमझ छन् उनलाई सम्भाउनुहुन्छ । स्कुलमा शिक्षकले पढाउँछन् किनकि बच्चाहरू बेसमझ हुन्छन् । बच्चाहरू पढाइद्वारा सम्भन्छन् । तिमी बच्चाहरू पनि पढाइबाट सम्भन्छौ । हामीलाई पढाउनेवाला को हुनुहुन्छ ! यो त कहिल्यै नभुल । पढाउने वाला शिक्षक (टिचर) हुनुहुन्छ परम पिता । त्यसैले उहाँको मतमा चलनु छ । श्रेष्ठ बन्नु छ । श्रेष्ठभन्दा श्रेष्ठ हुन्छन् सूर्यवंशी । हुन त चन्द्रवंशी पनि श्रेष्ठ हुन्छन् । तर यी हुन् सबैभन्दा श्रेष्ठ । तिमी यहाँ आएका छौ श्रेष्ठभन्दा श्रेष्ठ बन्न । तिमी बच्चाहरू जान्दछौ— हामीलाई यस्तो बन्नु छ । यस्तो स्कुल ५ हजार वर्षपछि नै खुल्छ । यहाँ तिमी बुझेर बसेका छौ, यो वास्तवमा सत्यको सङ्ग हो । सत्य हुनुहुन्छ उच्चभन्दा उच्च, उहाँको तिमीलाई सङ्ग मिलेको छ । उहाँ बसेर सत्ययुगको सबैभन्दा श्रेष्ठ देवता बनाउनुहुन्छ अर्थात् फूल बनाउनुहुन्छ । तिमी काँडाबाट फूल बन्दै जानेछौ । कोही तुरुन्तै बन्छन्, कसैलाई समय लाग्छ । बच्चाहरूलाई थाहा छ— यो हो संगमयुग । यो पनि केवल तिमी बच्चाहरूले नै जान्दछौ । निश्चय छ, यो पुरुषोत्तम बन्ने युग हो । पुरुषोत्तम पनि कुन चाहिँ ? उच्च भन्दा उच्च आदि सनातन देवी-देवता धर्मका जो महाराजा-महारानी छन्, त्यही बन्नको लागि तिमी यहाँ आएका छौ । तिमी सम्भन्छौ— हामी यहाँ आएका हौं बेहदका बाबाबाट बेहदको सत्ययुगी सुख लिन । हदको जति पनि कुरा छन् ती सबै खतम हुन्छन् । हदका बुवा, हदका भाइ, काका, मामा हदको पाई पैसाको सम्पत्ति आदि जसमा धेरै मोह रहन्छ यो सबै खतम हुनु छ । बाबा सम्भाउनुहुन्छ— यो सम्पत्ति सबै हदको हो । अब तिमीलाई बेहदमा जानु छ । बेहदको सम्पत्ति प्राप्त गर्नको लागि तिमी यहाँ आएका छौ । अरू त सबै हुन् हदका चीजहरू । शरीर पनि हदको हो । बिरामी हुन्छ, विनाश हुन्छ, अकालमा मृत्यु हुन्छ । आजभोलि त हेर के-के बनाउँदै रहन्छन् । विज्ञानले पनि कमाल गरेको छ । मायाको पम्प कति छ । वैज्ञानिकहरूले धेरै हिम्मत गरिरहेका छन् । जोसँग धेरै महल, गाडी आदि छन् उनले सम्भन्छन् अहिले हाम्रो लागि सत्ययुग छ । यो सम्भन्दैन कि सत्ययुगमा एक धर्म हुन्छ । त्यो नयाँ दुनियाँ हो । बाबा भन्नुहुन्छ— बिलकुल बेसमझ छन् । तिमी कति समझदार बन्छौ । माथि चढ्छौ फेरि सिँढी उत्रिन्छौ । सत्ययुगमा तिमी समझदार थियौ फेरि ८४ जन्म लिँदा-लिँदा बेसमझ बन्छौ । फेरि बाबा आएर समझदार बनाउनुहुन्छ, जसलाई पारसबुद्धि भनिन्छ । तिमी जान्दछौ— हामी पारसबुद्धि, धेरै समझदार थियौं । गीत पनि छ नि । बाबा, हजुरले जुन वर्सा दिनुहुन्छ, सारा जमिन, आकाशका हामी मालिक बन्छौं । कसैले पनि हामीबाट छिन्न सक्दैन । कसैको दखल (हानि) हुन सक्दैन । बाबाले प्रशस्त दिनुहुन्छ । यो भन्दा बढी कसैले भोली भर्न सक्दैन । जब यस्ता बाबा मिल्नुभएको छ, जसलाई आधा कल्प याद गरेका थियौ । दुःखमा स्मरण गर्छन् हैन । जब सुख मिल्छ तब स्मरण गर्नुपर्ने आवश्यकता रहँदैन । दुःखमा सबैले स्मरण गर्छन्— हे राम... यस्ता अनेक प्रकारका अक्षर बोल्छन् । सत्ययुगमा यस्तो कुनै पनि अक्षर हुँदैन । तिमी बच्चाहरू यहाँ बाबाको सम्मुख आएका छौ पढ्नको लागि । बाबाको डाइरेक्ट महावाक्य सुन्दछौ । इनडाइरेक्ट ज्ञान बाबाले दिनुहुन्छ । ज्ञान प्रत्यक्ष नै मिल्दछ । बाबालाई आउनुपर्छ । भन्नुहुन्छ— मीठा-प्यारा बच्चाहरूको पासमा आएको छु । मलाई बोलाउँछौ— ‘ओ बापदादा’ ! बाबा पनि जवाफ दिनुहुन्छ— ‘ओ बच्चाहरू’ ! अब मलाई राम्ररी याद गर नभुल । मायाको विघ्न त अनेक प्रकारका आउँछन् । तिम्रो पढाइ छुटाएर तिमीलाई देह-अभिमानमा ल्याउनेछ, यसैले खबरदार रहनु । यो सच्चा-सच्चा सतसङ्ग हो— माथि चढ्ने । अरू सबै सतसङ्ग आदि हुन् उत्रिनको लागि । सत्यको सङ्ग एक पटक मात्र हुन्छ, भूटको सङ्ग जम्म-जन्मान्तर, अनेक पटक हुन्छ । बाबा बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ— यो तिम्रो अन्तिम जम्म हो अब त्यहाँ जानु छ जहाँ कुनै अप्राप्त वस्तु हुँदैन । जसको लागि नै तिमी पुरुषार्थ गरिरहेका छौ । यो जो बाबा भन्नुहुन्छ, यो त तिमी अहिले सुन्छौ, त्यहाँ यो केही पनि थाहा हुँदैन । अब तिमी कहाँ जाँदै छौ ? आफ्नो सुखधाममा । सुखधाम तिम्रो नै थियो । तिमी सुखधाममा थियौ, अहिले दुःखधाममा छौ । बाबाले धेरै सरल बाटो बताउनुभएको छ, त्यही याद गर । हाम्रो घर

हो शान्तिधाम, त्यहाँबाट हामी स्वर्गमा आउनेछौं । अरू कोही स्वर्गमा आउँदैनन्, सिवाय तिमीहरू । त्यसैले तिमी नै स्मरण गर्छौं । हामी पहिला सुखमा जान्छौं फेरि दुःखमा । कलियुगमा सुखधाम हुँदैन । सुख मिल्दै मिल्दै न । यसैले संन्यासीहरू पनि भन्छन्— सुख काग विष्टा समान हो ।

अहिले बच्चाहरू सम्भन्धन्— बाबा आउनुभएको छ हामीलाई घरमा लैजान । हामी पतितहरूलाई पावन बनाएर लैजानुहुन्छ । पावन बन्नेछौं यादको यात्राबाट । यात्रामा धेरै तल-माथि हुन्छन् । कोही त बिरामी पनि हुन्छन् फेरि फर्केर आउँछन् । यो पनि यस्तै हो । यो हो रूहानी यात्रा, अन्त मति सो गति हुनेछ । हामी आफ्नो शान्ति धाममा गइरहेका छौं । छ धेरै सहज । तर मायाले धेरै भुलाउँछ । तिम्रो युद्ध मायासँग छ । बाबा धेरै सहज गरेर सम्भाउनुहुन्छ— हामी अब शान्तिधाममा जान्छौं । बाबालाई नै याद गर्छौं । दैवी गुण धारण गर्छौं । पवित्र बन्छौं । ३-४ कुरा मुख्य छन् जुन बुद्धिमा राख्नुपर्छ । विनाश त हुनु नै छ । ५ हजार वर्ष पहिले पनि हामी गएका थियौं । फेरि पहिला-पहिला हामी नै आउने छौं । गायन पनि छ । राम गयो रावण गयो । जानु त सबैलाई छ शान्तिधाममा । तिमी जो पढ्छौ, त्यस पढाइ अनुसार पद पाउँछौ । तिम्रो लक्ष्य-उद्देश्य सामुन्ने छ । कसैले भन्न सक्छ मलाई साक्षात्कार होस् । यो चित्र (लक्ष्मी-नारायणको) साक्षात्कार नभए के हो त ? यो बाहेक अरू कसको साक्षात्कार गर्नु छ ? बेहदका बाबाको । अरू त कुनै साक्षात्कार कामको छैन । बाबाको साक्षात्कार चाहन्छन् । बाबा भन्दा मिठो अरू कुनै चीज छैन । बाबा भन्नुहुन्छ— मीठा बच्चाहरू, पहिले आफ्नो साक्षात्कार गरेका छौ ? आत्माले भन्छ— बाबाको साक्षात्कार गरूँ । के आफ्नो साक्षात्कार गरेका छौ र ? यो त तिमी बच्चाहरूले जानिसकेका छौ । अब समझ मिलेको छ— हामी आत्मा हौं, हाम्रो घर हो शान्तिधाम । त्यहाँबाट हामी आत्माहरू आउँछौं पार्ट बजाउन, ड्रामाको प्लान अनुसार । पहिला-पहिला सत्ययुगको शुरूमा हामी आउँछौं । आदि र अन्त्यको यो हो पुरुषोत्तम संगमयुग । यसमा केवल ब्राह्मण नै हुन्छन्, अरू कोही हुँदैनन् । कलियुगमा त अनेकानेक धर्म कुल आदि हुन्छन् । सत्ययुगमा एउटै राज्य हुन्छ । यो त सहज छ नि । यस समय तिमी संगमयुगी ईश्वरीय परिवारका हौ । तिमी न सत्ययुगी हौ, न कलियुगी । यो पनि जान्दछौ— कल्प-कल्प बाबा आएर यस्तो पढाइ पढाउनुहुन्छ । तिमी यहाँ बसेका छौ त्यसैले यही स्मृतिमा आउनुपर्छ । शान्तिधाम, सुखधाम र यो हो दुःखधाम । यस दुःखधामको वैराग्य अथवा संन्यास-बुद्धिबाट हुनुपर्छ । उनीहरू कुनै बुद्धिबाट संन्यास गर्दैनन् । उनीहरू त घरबाट छोडेर संन्यास गर्छन् । तिमीलाई त बाबा कहिल्यै भन्नुहुन्न घरबार छोड । विश्वको सेवा वा आफ्नो सेवा चाहिँ अवश्य गर्नु छ । सेवा त घरमा पनि गर्न सक्छौ । पढ्नको लागि अवश्य आउनुपर्छ । फेरि होसियार भएर अरूलाई पनि आफू समान बनाउनु छ । समय त धेरै कम बाँकी छ । गायन पनि छ— धेरै गयो थोरै रह्यो । दुनियाँका मनुष्य त बिलकुल घोर अन्धकारमा छन्, सम्भन्धन्— अझै ४० हजार वर्ष बाँकी छ । तिमीलाई बाबा सम्भाउनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, अब बाँकी थोरै समय छ । तिमीले बेहदमा टिक्नु छ । सारा दुनियाँमा जे कुरा चलिरहेको छ, सबै निश्चित छ । ड्रामा जुम्रा समान चलिरहेको छ । विश्वको इतिहास-भूगोल दोहोरिनु छ । तिनै आएर पढ्नेछन् जो सत्ययुगमा जानेवाला हुन्छन् । कैयौं पटक तिमीले पढेका छौ । तिमी श्रीमत अनुसार आफ्नो स्वर्ग स्थापना गर्छौ । यो पनि जान्दछौ— उँच भन्दा उँच भगवान् पनि आउनुहुन्छ भारतमा । कल्प पहिला पनि आउनुभएको थियो । तिमी भन्नेछौ— कल्प-कल्प यस्ता बाबा आउनुहुन्छ । भन्नुहुन्छ— म कल्प-कल्प यसरी नै स्थापना गर्नेछु । विनाश पनि तिमी देख्छौ । तिम्रो बुद्धिमा सबै बस्दै जान्छ । स्थापना, विनाश र पालनाको कर्तव्य कसरी हुन्छ, तिमीले जान्दछौ । फेरि अरूलाई पनि सम्भाउनुपर्छ । पहिले जान्दैनथ्यौ । बाबालाई जानेपछि बाबाद्वारा तिमी सबै कुरा जान्दछौ । विश्वको इतिहास भूगोल यथार्थ रूपले तिमी जान्दछौ । मनुष्य कसरी तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्छन्— यो, बाबाले तिमीलाई सम्भाइरहनुभएको छ । तिमीले फेरि अरूलाई सम्भाउनु छ ।

तिमी बच्चाहरू अहिले पारसबुद्धि बनिरहेका छौ । सत्ययुगमा हुन्छन् नै पारसबुद्धि । यो हो पुरुषोत्तम संगमयुग । यसलाई गीता अध्याय (एपीसोड) भनिन्छ, जब तिमी पत्थरबुद्धिबाट पारसबुद्धि बन्छौ । गीता सुनाउनेवाला त स्वयम् भगवान् हुनुहुन्छ । मनुष्यले सुनाउँदैनन् । तिमी आत्माहरूले सुन्दछौ फेरि अरूलाई सुनाउँछौ । यसलाई भनिन्छ रूहानी ज्ञान, जो रूहानी भाइहरूलाई सुनाउँछौ । वृद्धि हुँदै जानेछ । तिमी जान्दछौ— बाबा आएर सूर्यवंशी, चन्द्रवंशी राज्य स्थापना गर्नुहुन्छ । कसद्वारा ? ब्रह्मा मुख वंशावली ब्राह्मणकुल भूषणहरूद्वारा । बाबा श्रीमत दिनुहुन्छ । यो बुझ्नुपर्ने कुरा हो । दिलमा नोट गर्नु छ, यो त धेरै सहज छ । यो हो दुःखधाम । अब हामी घर जानु छ । कलियुग पछि हुन्छ सत्ययुग । कुरा त धेरै सानो र सहज छ । ठिकै छ, तिमीले पढेका छैनौ भने पनि कुनै हर्जा छैन । जसले पढ्न

जान्दछन् तीबाट फेरि सुनुपछ । शिवबाबा हुनुहुन्छ सबै आत्माहरूका बाबा अहिले उहाँबाट वर्सा लिनु छ । बाबामा निश्चय गन्यौ भने स्वर्गको वर्सा मिल्नेछ । मनमा अजपाजाप चलिरहोस् । शिवबाबाबाट बेहदको सुख, स्वर्गको वर्सा मिलिरहेको छ । यसैले शिवबाबालाई अवश्य याद गर्नुपर्छ । सबैलाई हक छ बेहदका बाबाबाट वर्सा लिने । जसरी हदको जन्मसिद्ध अधिकार (बर्थ राइट) मिल्छ यो फेरि हो बेहदको । शिवबाबाबाट तिमीलाई सारा विश्वको राज्य मिल्छ । साना-साना बच्चाहरूलाई पनि यो सम्झाउनुपर्छ । हरेक आत्माको हक छ बाबाबाट जन्मसिद्ध अधिकार लिने । कल्प-कल्प लिन्छन् पनि अवश्य । तिमी वर्सा लिन्छौ, जीवनमुक्तिको जसलाई मुक्तिको वर्सा मिल्छ ऊ पनि जीवनमुक्तिमा अवश्य आउँछ । पहिलो जन्म त सुखको नै हुन्छ । तिम्रो यो हो ८४ औं जन्म । यो सारा ज्ञान तिम्रो बुद्धिमा रहनुपर्छ । बेहदका बाबाले हामीलाई पठाउनुहुन्छ— यो नभुल । देहधारीले कहिल्यै ज्ञान दिन सक्दैनन्, उसमा रूहानी ज्ञान हुँदैन । तिमीलाई सम्झाइन्छ— भाइ-भाइ सम्भ । जति पनि मनुष्य छन्, कसैलाई पनि यो शिक्षा मिल्न सक्दैन । सुनाउन त गीता पनि सुनाउँछन् । भगवानुवाच— काम महाशत्रु हो, यसमाथि विजय प्राप्त गर्नले तिमी जगतजित बन्दछौ । तर बुझ्दैनन् । भगवान् त हुनुहुन्छ नै सत्य । देवताहरूले पनि भगवान्बाट सत्य सिकेका हुन् । कृष्णले पनि यो पद कहाँबाट पाए ? लक्ष्मी-नारायण कहाँबाट बने ? के कर्म गरे ? कसैले बताउन सक्छ ? अहिले तिमीले नै जान्दछौ— निराकार बाबाले उनलाई यस्तो कर्म सिकाउनुभयो, ब्रह्मा बाबाद्वारा । यो सृष्टि हो नि । अहिले तिमी हौ प्रजापिता ब्रह्माकुमार-ब्रह्माकुमारीहरू । तिम्रो पासमा ज्ञान छ रूहानी बाबाको । तिमी सम्झन्छौ— हामीले भगवान्लाई जानिसकेका छौं । उच्चभन्दा उच्च उहाँ निराकार हुनुहुन्छ । उहाँको साकार रूप छैन । बाँकी अरू जसलाई देख्छौ ती साकारी छन् । मन्दिरमा पनि लिङ्ग देख्छौ अर्थात् उनको शरीर छैन । यस्तो होइन, उहाँ नाम-रूपबाट अलग हुनुहुन्छ । हो अरू सबै देहधारीहरूको नाम राखिन्छ, जन्म-पत्री हुन्छ । शिवबाबा त हुनुहुन्छ निराकार । उहाँको जन्म-पत्री छैन । कृष्णको छ नम्बरवन । शिवजयन्ती पनि मनाउँछन् । शिवबाबा हुनुहुन्छ निराकार कल्याणकारी । बाबा आउनुहुन्छ, त्यसैले अवश्य वर्सा दिनुहुन्छ । उहाँको नाम शिव हो । उहाँ बाबा, शिक्षक, सतगुरु तीनै एक हुनुहुन्छ । कति राम्ररी पठाउनुहुन्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवम् गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते, रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) यस दुःखधामको बुद्धिबाट संन्यास गरेर शान्तिधाम र सुखधाम स्मृतिमा राख्नु छ । सबैलाई रूहानी ज्ञान सुनाउनु छ ।
- २) आफ्नो सत्ययुगी जन्मसिद्ध अधिकार लिनको लागि एक बाबामा पूरा निश्चय राख्नु छ । मनमा अजपाजाप गर्दै रहनु छ । पढाइ सधैं अवश्य पढ्नु छ ।

वरदानः— स्व-दर्शन चक्रद्वारा मायाको सबै चक्रलाई समाप्त गर्नेवाला मायाजित भव

आफूले आफूलाई जान्नु अर्थात् स्वको दर्शन हुनु अनि चक्रको ज्ञान जान्नु अर्थात् स्वदर्शन चक्रधारी बन्नु । जब स्वदर्शन चक्रधारी बन्दछौ तब अनेक मायाका चक्र स्वतः समाप्त हुनेछन् । देहभानको चक्र, सम्बन्धको चक्र, समस्याहरूको चक्र... । मायाका अनेक चक्र छन् । ६३ जम्म यिनै अनेक चक्रमा फँसिरह्यौ । अहिले स्वदर्शन चक्रधारी बनेर मायाजित बन्थौ । स्वदर्शन चक्रधारी बन्नु अर्थात् ज्ञान योगको पंखबाट उड्ती कलामा जानु ।

स्लोगनः— विदेही स्थितिमा रह्यौ भने परिस्थिति सहज पार हुनेछ ।